

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน หรือ Work-related disorders เป็นโรคที่ไม่ได้เกิดขึ้นโดยตรงจากการทำงานแต่การทำงานทำให้เกิดอาการของโรคมมากขึ้น (เนลสัน ไชยเอีย, 2544) โดยเฉพาะโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในระบบกระดูกและกล้ามเนื้อของรยางค์ส่วนบน (Work-related Upper Extremities Disorders) ซึ่งแสดงอาการปวด ตึง ชาในบริเวณนิ้วมือ มือ แขน ต้นแขน ไหล่ หลังส่วนบน และคอ (National Research Council and the Institute of Medicine, 2001 อ้างจาก Feuerstein et al., 2004) ซึ่งโรคดังกล่าวนับว่าเป็นปัญหาสำคัญในกลุ่มคนที่ทำงานในสำนักงานและผู้ใช้คอมพิวเตอร์ (Hocking, 1987 อ้างถึงใน Ismail, Shahrudin, 2008)

สถานการณ์ของโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในต่างประเทศพบว่า แรงงานชาวยุโรป ประสบปัญหาปวดหลังร้อยละ 33 มีอาการปวดในรยางค์ส่วนบนได้แก่ คอและไหล่ร้อยละ 23 แขน ร้อยละ 13 (HESA, 2005) ซึ่งพบว่าชาวสหราชอาณาจักรที่ทำงานในสำนักงานมากกว่า 1 ล้านคน กำลังประสบปัญหาโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในระบบกระดูกและกล้ามเนื้อ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีโดยเฉพาะความผิดปกติเกี่ยวกับหลังและกระดูกสันหลัง (Health and Safety Executive, 2001) ในสหรัฐอเมริกา พบว่า แรงงานกว่าร้อยละ 40 มีปัญหาโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในระบบกระดูกและกล้ามเนื้อ ซึ่งรัฐบาลต้องจ่ายค่าชดเชยให้กับแรงงานกลุ่มดังกล่าวประมาณปีละ 45-54 ล้านบาท (National Research Council/Institute of Medicine, 2001 อ้างถึงใน Denis et al., 2007) นอกจากนี้ยังพบว่ามีความชุกของโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในระบบกระดูกและกล้ามเนื้อของรยางค์ส่วนบนในผู้ใช้คอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะการใช้เป็นพิมพ์ร้อยละ 20-40 (Polanyi et al., 1997)

ส่วนในประเทศไทยพบว่า โรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในระบบกระดูกและกล้ามเนื้อ โดยเฉพาะท่าทางการทำงานและการยกของต่ำกับ ทำให้ผู้ประกันตนต้องหยุดงานถึงร้อยละ 85.7 ส่งผลให้หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ทำงานต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาเป็นจำนวนมาก (สำนักงานประกันสังคม, 2547 อ้างจาก โยธิน แสงวดี และคณะ, 2548) นอกจากนี้ ยังพบว่า ความชุกของภาวะความผิดปกติจากการทำงานในผู้ที่ทำงานในสำนักงานคิดเป็นร้อยละ 20.58 การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์มากกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน มีโอกาสเกิดความผิดปกติจากการทำงาน เช่น แสบตา ปวดหลัง ฯลฯ มากกว่าการไม่มีปัจจัยดังกล่าวรวมถึงความไม่สะดวกสบายของโต๊ะเก้าอี้ที่ใช้ทำงาน มีความเกี่ยวข้องกับการเกิดความผิดปกติจากการทำงาน (ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล และคณะ, 2548)

เห็นได้จากแหล่งข้อมูลในประเทศไทยที่ส่วนใหญ่ได้มาจากกระทรวงสาธารณสุขยังถือว่าน่าจะเป็นตัวเลขที่ต่ำกว่าความเป็นจริง แสดงให้เห็นว่าในประเทศไทยน่าจะมีสภาพปัญหาของโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงานมากกว่าที่พบจากรายงานสถานการณ์ของโรค (เนลีนี ไชยเอีย, 2544)

มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นหน่วยงานที่ให้บริการทางด้านการศึกษาและวิชาการ มีบุคลากรเป็นข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้าง ปฏิบัติงานในหน่วยงานต่าง ๆ โดยแบ่งบุคลากรออกเป็น สายผู้สอน และสายสนับสนุน ซึ่งโดยเฉพาะบุคลากรสายสนับสนุน ส่วนใหญ่มีลักษณะการทำงานในสำนักงานที่มีการนั่งทำงานกับโต๊ะทำงาน และใช้คอมพิวเตอร์ ทำให้บุคลากรกลุ่มนี้กำลังประสบปัญหาโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ดังจะเห็นได้จากข้อมูลผู้ป่วยทางกายภาพบำบัดของสถานบริการสุขภาพเทคนิคการแพทย์และกายภาพบำบัด คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปีงบประมาณ 2549 พบว่า มีผู้มาใช้บริการกายภาพบำบัดทั้งหมด 1,224 คน แบ่งเป็นบุคลากรในมหาวิทยาลัย จำนวน 510 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ส่วนใหญ่มีปัญหาความผิดปกติเกี่ยวกับอาการปวดของคอและหลัง และมีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากการทำงาน เมื่อแยกสถิติตามตำแหน่งของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มาใช้บริการ พบว่า ร้อยละ 45.88 เป็นบุคลากรสายสนับสนุน โดยผู้ป่วยในกลุ่มบุคลากรสายสนับสนุนส่วนใหญ่มีตำแหน่ง ได้แก่ ตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 20.51 นักวิชาการเงินและบัญชี คิดเป็นร้อยละ 6.41 นักวิชาการการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.56 ฯลฯ (วนิดา ครบุรีญา และคณะ, 2552) ซึ่งล้วนแต่ต้องนั่งทำงานกับโต๊ะทำงานและใช้ คอมพิวเตอร์ทั้งสิ้น

รวมถึงกลุ่มบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่นด้วย เนื่องจากบุคลากรของสำนักวิทยบริการทั้งหมดเป็นบุคลากรสายสนับสนุนในตำแหน่งต่าง ๆ เช่น บรรณารักษ์ นักบริหารงานทั่วไป นักวิชาการเงินและบัญชี ฯลฯ และลักษณะการทำงานของบุคลากรในหน่วยงานนี้ส่วนใหญ่มีการนั่งทำงานอยู่กับโต๊ะทำงานและใช้คอมพิวเตอร์เป็นเวลานาน จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัญหาโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงานจากการนั่งโต๊ะทำงานและใช้คอมพิวเตอร์กำลังเป็นปัญหาสุขภาพที่สำคัญอย่างหนึ่งของบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยขอนแก่น รวมถึงบุคลากรของสำนักวิทยบริการที่ควรได้รับการป้องกันและแก้ไขให้ครอบคลุมและจริงจัง อีกทั้งในเบื้องต้นจากการสังเกตและหารือร่วมกันระหว่างผู้วิจัยกับคณะผู้บริหารของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่นเกี่ยวกับลักษณะและสภาพปัญหาโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ในบุคลากรพบว่า ปัญหาโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงานจากการนั่งโต๊ะทำงานและใช้คอมพิวเตอร์กำลังเป็นปัญหาสุขภาพที่สำคัญอย่างหนึ่งของบุคลากรของสำนักวิทยบริการ ซึ่งผู้บริหารก็ได้เห็นความสำคัญในเรื่องของปัญหาและสนับสนุนให้ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อป้องกันโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในสำนักวิทยบริการ

จากข้อเสนอแนะในงานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงานว่า ในการแก้ปัญหาในกลุ่มอาการผิดปกติจากการทำงาน ควรพิจารณาแบบองค์รวมทั้งด้านบุคคล ลักษณะการทำงาน และสถานที่ทำงาน ด้วย (ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล และคณะ, 2548) และควรมีกระบวนการทางการยศาสตร์ คือ การวิเคราะห์ และวางแผนทางการยศาสตร์ (Grayson et al., 2005) ซึ่งพบว่ากระบวนการทางการยศาสตร์สามารถส่งผลถึงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ (Van Der Molen et al., 2006) นอกจากนี้ จากกระบวนการยศาสตร์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงานกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง และได้เสนอแนะไว้ว่าควรนำเอากระบวนการทางการยศาสตร์ร่วมกับทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองมาใช้เพื่อป้องกันโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (Nieuwenhuijsen, 2004) ดังนั้น การป้องกันโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงานอย่างได้ผลในกลุ่มบุคลากรที่ทำงานในสำนักงานซึ่งมีการนั่งทำงานกับโต๊ะทำงานและใช้คอมพิวเตอร์นั้น จึงควรใช้กระบวนการทางการยศาสตร์คือ การประเมิน การวางแผน และดำเนินการแก้ไขปัญหาด้านการยศาสตร์ ร่วมกับทฤษฎีความสามารถตนเอง (Self Efficacy) ที่เสนอว่า เมื่อบุคคลมีความต้องการและมีความเชื่อในความสามารถของตนเองสูง และเมื่อทำแล้วจะได้ผลลัพธ์ตามที่คาดหวังไว้ บุคคลนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตาม (Bandura, 1977 อ้างถึงใน จุฬารัตน์ โสตะ, 2546) เสริมด้วยแนวคิดแนวคิดแรงสนับสนุนทางสังคม (Social Support) ในการให้การสนับสนุนด้านต่างๆ ได้แก่ การให้การสนับสนุนทางอารมณ์ (Emotional Support) การให้การสนับสนุนทางการประเมิน (Appraisal Support) การให้การสนับสนุนทางด้านของเครื่องมือ (Instrumental Support) การให้การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (Information Support) (House, 1981 อ้างถึงใน จุฬารัตน์ โสตะ, 2546) เพื่อเป็นตัวขับเคลื่อนที่ทำให้กระบวนการทางการยศาสตร์ได้ผลในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานให้ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์มากขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลของโปรแกรมสุขศึกษาในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานให้ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์ในบุคลากรสายสนับสนุนของสำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยขอนแก่น

2. คำถามการวิจัย

โปรแกรมสุขศึกษาโดยการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองและแนวคิดแรงสนับสนุนทางสังคม จะสามารถมีผลทำให้บุคลากรสายสนับสนุนของสำนักวิทยบริการมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานให้ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์ได้หรือไม่ อย่างไร

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

3.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมสุขศึกษาในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานให้ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์ในบุคลากรสายสนับสนุนของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

3.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังกิจกรรมตามโปรแกรมสุขศึกษาในบุคลากรสายสนับสนุนของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่นในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่

- 3.2.1 ผลการประเมินการยศาสตร์การทำงานในสำนักงาน (Office Ergonomics Analysis)
- 3.2.2 ความรู้เกี่ยวกับโรคที่เกี่ยวเนื่องกับและการป้องกันโรคที่เกี่ยวเนื่องกับการทำงาน
- 3.2.3 การรับรู้ความสามารถตนเองในการทำงานที่ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์
- 3.2.4 ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการทำงานที่ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์
- 3.2.5 การปฏิบัติตนเกี่ยวกับการป้องกันโรคที่เกี่ยวเนื่องกับการทำงาน

4. สมมุติฐานในการวิจัย

4.1 ภายหลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา ค่าคะแนนเฉลี่ยผลการประเมินการยศาสตร์การทำงานในสำนักงานสูงกว่าก่อนการให้โปรแกรมฯ

4.2 ภายหลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา ค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับโรคที่เกี่ยวเนื่องกับและการป้องกันโรคที่เกี่ยวเนื่องกับการทำงานสูงกว่าก่อนการให้โปรแกรมฯ

4.3 ภายหลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา ค่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถตนเองในการทำงานที่ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์สูงกว่าก่อนการให้โปรแกรมฯ

4.4 ภายหลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา ค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังในผลลัพธ์ของการทำงานที่ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์สูงกว่าก่อนการให้โปรแกรมฯ

4.5 ภายหลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา ค่าคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการป้องกันโรคที่เกี่ยวเนื่องกับการทำงานสูงกว่าก่อนการให้โปรแกรมฯ

5. ขอบเขตการวิจัย

เป็นการศึกษาผลของโปรแกรมสุขศึกษาโดยประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองและแนวคิดแรงสนับสนุนทางสังคมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานให้ถูกต้องตามหลัก

การยศาสตร์ซึ่งเป็นกรณีศึกษาในบุคลากรสายสนับสนุนของสำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีระยะเวลาการวิจัยตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2550 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2552

6. ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย

การศึกษาผลของโปรแกรมสุขศึกษาโดยประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองและแนวคิดแรงสนับสนุนทางสังคมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานให้ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์ในบุคลากรสายสนับสนุนของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่นนี้ เป็นการศึกษาเพื่อปรับเปลี่ยนในด้านพฤติกรรมการทำงานและการจัดสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ให้เหมาะสมเท่านั้น โดยวัตถุประสงค์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากการประเมินการยศาสตร์ การวัดความรู้ การรับรู้ความสามารถตนเอง การคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติ การปฏิบัติตัว และวัดการรับแรงสนับสนุนทางสังคม ไม่ได้ครอบคลุมถึงการออกแบบสถานที่ จัดหาอุปกรณ์หรือการจัดสิ่งแวดล้อมในสำนักงานให้ใหม่

7. นิยามศัพท์

7.1 โรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน หมายถึง โรคหรืออาการผิดปกติในระบบกล้ามเนื้อและกระดูก (Musculoskeletal) ของร่างกายที่มีสาเหตุส่วนหนึ่งจากการนั่งทำงานกับโต๊ะทำงานและการใช้คอมพิวเตอร์ ได้แก่ อาการปวด ตึง ชา เมื่อยล้า ในส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

7.2 การยศาสตร์ หมายถึง องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมการทำงานของบุคคล ความเอื้ออำนวยของอุปกรณ์ที่ใช้ทำงาน และสิ่งแวดล้อมในสถานที่ทำงาน

7.3 การยศาสตร์การทำงานในสำนักงาน หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของบุคคลในการนั่งทำงานกับโต๊ะทำงานและการใช้คอมพิวเตอร์ ความเอื้ออำนวยของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โต๊ะและเก้าอี้ที่ใช้ทำงาน รวมถึงสิ่งแวดล้อมในสำนักงาน

7.4 บุคลากรสายสนับสนุนของสำนักวิทยบริการ หมายถึง บุคคลทั้งเพศชายและเพศหญิงที่ปฏิบัติงานในอาคารสารสนเทศสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

7.5 การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานของบุคลากรสายสนับสนุนของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์ หมายถึง บุคลากรสายสนับสนุนของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้มีการปรับหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานให้ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์ในการนั่งทำงานกับโต๊ะทำงานและการใช้คอมพิวเตอร์

7.6 โปรแกรมสุขศึกษา หมายถึง กิจกรรมตามโปรแกรมสุขศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองและแนวคิดแรงสนับสนุนทางสังคมมาใช้ในการปรับเปลี่ยน

พฤติกรรมเพื่อป้องกันโรคที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการทำงาน ประกอบไปด้วยกิจกรรมแบบรายกลุ่มทั้งหมด 3 ครั้ง ได้แก่

7.6.1 กิจกรรมครั้งที่ 1 เป็นการอบรมให้ความรู้ความรู้เรื่องโรคที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการทำงาน การทำงานตามหลักการยศาสตร์เพื่อป้องกันโรคที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการทำงาน ปัญหาทางการยศาสตร์ในการทำงานที่สำคัญของสำนักวิทยบริการ เพื่อให้ความรู้ สร้างการรับรู้ความสามารถตนเอง และคาดหวังผลลัพธ์ที่ดีของการปฏิบัติตัวในการทำงานที่ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์ ภายใต้การให้แรงสนับสนุนทางสังคมทั้ง 4 ด้าน

7.6.2 กิจกรรมครั้งที่ 2 เป็นการใช้ตัวแบบจำลองและตัวแบบจริง พร้อมกับการฝึกทักษะเกี่ยวกับท่าทางการนั่งทำงานกับ โต๊ะทำงานและใช้คอมพิวเตอร์ที่ถูกต้อง รวมถึงการผ่อนคลายระหว่างการทำงานด้วยการยืดกล้ามเนื้อเพื่อสร้างการรับรู้ความสามารถตนเอง มีการคาดหวังผลลัพธ์ที่ดีของการปฏิบัติตัวในการทำงานที่ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์ และเกิดพฤติกรรมการทำงานที่ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์ ภายใต้การให้แรงสนับสนุนทางสังคมทั้ง 4 ด้าน

7.6.3 กิจกรรมครั้งที่ 3 เป็นการสรุปประเด็นความรู้ที่ได้จากกิจกรรมครั้งที่ 1 และการฝึกทักษะจากกิจกรรมครั้งที่ 2 รวมถึงให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยสาธิตทักษะการทำงานที่ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์ เพื่อให้เกิดพฤติกรรมการทำงานที่ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์อย่างต่อเนื่อง ภายใต้การให้แรงสนับสนุนทางสังคมทั้ง 4 ด้าน

7.7 ความรู้เกี่ยวกับโรคที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการทำงาน หมายถึง ความสามารถในการจำหรือระลึกได้ ซึ่งรวมถึงประสบการณ์ที่เคยได้รับรู้มาของบุคคลที่มีต่อโรคที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการทำงาน เกี่ยวกับลักษณะของโรค สาเหตุการเกิดโรค อาการ ความเสี่ยงที่ทำให้เกิดโรค ผลเสียของโรค

7.8 ความรู้เกี่ยวกับการทำงานที่ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการจำหรือระลึกได้ของบุคคลที่มีต่อลักษณะพฤติกรรมการนั่งทำงานกับ โต๊ะทำงานและการใช้คอมพิวเตอร์ ความเอื้ออำนวยของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โต๊ะและเก้าอี้ที่ใช้ทำงาน รวมถึงสิ่งแวดล้อมในสำนักงานที่ถูกต้องและเหมาะสม

7.9 การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง การที่บุคคลมีความเชื่อในความสามารถของตนเอง และทราบว่าจำเป็นต้องมีพฤติกรรมการทำงานที่ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์ เมื่อปฏิบัติแล้วจะเกิดผลคือการป้องกันโรคที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการทำงานและการมีสุขภาพดี และบุคคลนั้นมีพฤติกรรมการทำงานที่ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์

7.10 แรงสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การให้การสนับสนุนระหว่างกิจกรรมการให้โปรแกรมสุขศึกษาเพื่อให้บุคคลมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานที่ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์ โดยแบ่งเป็นการให้แรงสนับสนุนทางสังคมในด้านต่าง ๆ ได้แก่

7.10.1 การให้การสนับสนุนทางอารมณ์ คือ การให้การยอมรับนับถือ ความห่วงใย และการกระตุ้นเตือน

7.10.2 การให้การสนับสนุนทางการประเมิน คือ การประเมินและการให้ข้อมูลป้อนกลับทางกายศาสตร์ การเห็นพ้อง การให้การรับรอง การยอมรับ ตักเตือน และให้คำปรึกษา

7.10.3 การให้การสนับสนุนทางด้านของเครื่องมือ คือ การให้คู่มือการทำงานอย่างมีความสุข สติ๊กเกอร์ 12 ท่าทางการนั่ง โต๊ะทำงานและใช้คอมพิวเตอร์ที่ถูกต้องและ 12 ท่ายืดกล้ามเนื้อระหว่างการทำงาน โปสเตอร์ให้ความรู้

7.10.4 การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน การป้องกันโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน และการทำงานที่ถูกต้องตามหลักกายศาสตร์ รวมถึงคำแนะนำ ข้อชี้แนะ ชี้นำแนวทาง

7.11 ความพึงพอใจต่อโปรแกรมสุขศึกษา หมายถึง ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมตามโปรแกรมสุขศึกษาของผู้วิจัย ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการประชาสัมพันธ์ ความพึงพอใจต่อวิทยากรและคณะ ความพึงพอใจต่ออุปกรณ์และเครื่องมือประกอบกิจกรรม และความพึงพอใจต่อระยะเวลาของกิจกรรม

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 เป็นการดำเนินงานเชิงรุกเพื่อป้องกันโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในบุคลากรของมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ครอบคลุมและเป็นรูปธรรม

8.2 สามารถเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการป้องกันโรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในสถานที่ทำงานอื่นๆ ที่มีลักษณะเป็นสำนักงาน

8.3 เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคลากรสายสนับสนุนของสำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้ดีขึ้น

8.4 สามารถนำผลงานวิจัยไปกำหนดเป็นนโยบายของคณะ มหาวิทยาลัย หรือองค์กรอื่น ๆ ด้านอาชีวอนามัย และกำหนดเป็นมาตรฐานและแนวทางปฏิบัติขององค์กรเพื่อป้องกันการเจ็บป่วยจากการทำงานของบุคลากรต่อไป